

DANSKEREN.

Nr. 35.

Blair, Nebr., Onsdag d. 6. September 1899.

8de Marg.

Amerika.

Præsidenten taler.

At Præsident McKinleys Bekendtgørelse til Soldaterne af 10. Pennsylvania Regiment, meddelte vi nogle Uddrag:

„Det glæder mig at være til Stede her. I har gjort eder værdige til Pennsylvania, ja hele Nationens Tak. Den Hjælp, I har faaet her nu, taler højt end Ord om, hvilken Pris eders Landsmænd sætter paa den store Tjeneste, I har gjort Landet. I hjalp til at sikre Frugeterne af Deweys Sejr. I vandt nye Laurbær for vore Vaaben. I og andre af eders Medsoldater paa andre Slagmarker har udbudet Landets Grænser og vore Friheds Retsomraade.

Men medens vi deltagere i eders Glæde, mindes vi med Demodbe Mænd, som gik ud med eder, men som ikke findes i eders Rækker i Dag. Eders ædle Dødsfald gav sit Liv for sit Land sammen med mange af sine Soldater. Nationen ser med dem, som har mistet deres Kære. De døde alle for deres Land, og der er ingen skønnere Død.

Vore Tropper repræsenterer Landets Mod, Samvittighed og Fædrelandskærlighed. Enten de vare paa Cuba, Porto Rico eller Philippinerne, eller var hjemme afventende Ordre, gjorde de sin fulde Pligt, og alle kappedes om at søge de Postre, hvor de var udsatte for den største Fare.

Det 8de Arme-Korps i Philippinerne har udmærket sig i særlig Grad. Det havde Ret til at blive udmærket i April, da Fædrelandskærlighed blev udnævnt; men det bændte sig af denne Hæd. Det forblev i Tjenesten af egen fri Vilje og erklærede, at det var dets Hensigt fremdeles at gøre Tjeneste, til deres Blodser kunde fylde af nye Rekrutter, og længete, hvis Regeringen trængte dertil.

Denne Tjeneste, og Soldaternes forfødsel, det flød ikke i at være i Vej eller Garnison, fri for Fare, men lige i Fjendens Ud, hvor de hørt Dødslyde kunde være udsat for Døden. De forlod ikke Kamppladsen. De vilde ikke tjene Insurgenterne paa Philippinerne eller deres Venner her i Landet.

De havde ikke store Tænter om de Mand, helbigvis saa i Tal, som vilde have glædet sig ved at se dem nedlægge deres Vaaben for en Fjende, som de netop havde hjulpet til at frigøre sig fra spækket Hænder og som burde have været vore bedste Venner. Disse Soldater afgav et Eksempel paa Dødslyde og Loyalitet, som man sjelden har set Mægt til. De har ikke alene erhvervet sig Regeringens og Folkets Tak, men har skaffet sig og sine Efterkommere et udeligt Efterskifte. De forstaaet maatte ikke endnu fuldt ud, og maatte heller ikke Landet forstaae det, hvilken vigtig Støtte de har været til Regeringen. Men jeg tror, at jeg forstaae det, og udtaler det derfor her.

Efter Omtale af den kritiske Stilling paa den Tid, da Fædrelandskærlighed blev udnævnt og Philippinerne Bud, omtalte Præsidenten den store Tjeneste, de frivillige have ydet, idet de forblev paa Valpladsen.

„En ny Hæd maatte bannes. Disse fædrelandskærlige frivillige paa Philippinerne sagde: „Vi vil forblive her paa Philippinerne, til Regeringen kan faa organiseret en Hær hjemme og kan faa sendt den til Krigsteaterpladsen.“ Og det var ikke bare tomme Ord. De blev paa deres Post uden at flage. De led, kæmpede, og en Del faldt; de blev Dødslyde, som modfattede sig vor Umyndighed, tilbagde. Uden disse brave Mænd vilde vi have været saagodt som hjælpeløse paa Land, og vort Klag vilde have faaet sin største Plæt.

Og saa Troppernes Lydighed — Ordre, da de trods Philippinerne Angreb,

maatte forholde sig rolig, til Fædrelandskærligheden var i Orden, omtalte, og Præsidenten sluttede:

„Mens vi med glade Hjerter hilser eder i Dag, vil vi dog ikke glemme dem, som endnu ere derovre, eller dem, som er rejst berhen for at tage eders Pladser og fortsætte det Arbejde, som I har begyndt saa godt. Vore Bønner følger dem.

Regeringen ønsker eder velkommen hjem. For de Mænd, som er fulgt efter eder, vil eders uegenlyt Arbejde i Landets og Civilisationens Tjeneste staa som et lysende Eksempel og begejstre dem for deres Pligt.

Statskærligheden i Illinois.

Chicago Record bringer en skarp Kritik over Forholdene i Springfield for Ulyst. Den meddeler, at Folkets repræsentative Styrelse der egentlig kun findes af Naam, men i Virkeligheden er et Nil, idet Kapitalisterne staa ved Roret. Statsstiftet er bemandet med Korporationer, og detsom en eller anden vil tale Folkets Sag, bliver han udblet og ladet ude af Betragtning. Stylden skal ikke bygge hos noget bestemt politisk Parti, da det har vist sig, at baade republikanske og demokratiske Ledere er under Kapitalisternes Paavirkning. Derfor vil Folket virkelig vide, hvad der gif for sig i dets Kapitel under Naam af Folketsjeneste, saa vilde det rejse sig i Harme. Der henvises endog til Korporationerne ved Spørgsmaalet om, hvem der lauer Statens Lov. Støtpenge siges at finde Anvendelse i stort Maalestok. Dette er haarde Anklager mod Statens kaarne Repræsentanter, men desværre er noget saadant jo ikke saa usædvanligt i Landet.

Chicago Record bringer en skarp Kritik over Forholdene i Springfield for Ulyst. Den meddeler, at Folkets repræsentative Styrelse der egentlig kun findes af Naam, men i Virkeligheden er et Nil, idet Kapitalisterne staa ved Roret. Statsstiftet er bemandet med Korporationer, og detsom en eller anden vil tale Folkets Sag, bliver han udblet og ladet ude af Betragtning. Stylden skal ikke bygge hos noget bestemt politisk Parti, da det har vist sig, at baade republikanske og demokratiske Ledere er under Kapitalisternes Paavirkning. Derfor vil Folket virkelig vide, hvad der gif for sig i dets Kapitel under Naam af Folketsjeneste, saa vilde det rejse sig i Harme. Der henvises endog til Korporationerne ved Spørgsmaalet om, hvem der lauer Statens Lov. Støtpenge siges at finde Anvendelse i stort Maalestok. Dette er haarde Anklager mod Statens kaarne Repræsentanter, men desværre er noget saadant jo ikke saa usædvanligt i Landet.

Chicago Record bringer en skarp Kritik over Forholdene i Springfield for Ulyst. Den meddeler, at Folkets repræsentative Styrelse der egentlig kun findes af Naam, men i Virkeligheden er et Nil, idet Kapitalisterne staa ved Roret. Statsstiftet er bemandet med Korporationer, og detsom en eller anden vil tale Folkets Sag, bliver han udblet og ladet ude af Betragtning. Stylden skal ikke bygge hos noget bestemt politisk Parti, da det har vist sig, at baade republikanske og demokratiske Ledere er under Kapitalisternes Paavirkning. Derfor vil Folket virkelig vide, hvad der gif for sig i dets Kapitel under Naam af Folketsjeneste, saa vilde det rejse sig i Harme. Der henvises endog til Korporationerne ved Spørgsmaalet om, hvem der lauer Statens Lov. Støtpenge siges at finde Anvendelse i stort Maalestok. Dette er haarde Anklager mod Statens kaarne Repræsentanter, men desværre er noget saadant jo ikke saa usædvanligt i Landet.

Stats-Nyheder.

Nebraska.
Ung Krigs. Jesse Smith, en 13 Aar gl. Dreng, født og opdraget i Fremont, løb for et Mars Tid siden bort fra sin Moder i Omaha, og ingen har siden kunnet finde Spor af ham, for en Soldat fra Fremont forleden pludselig fik sig i at være den yngste Amerikaner among the boys.

— Den nylig afskede Biskop John B. Newman har efterladt sig Ejendomme til en Værdi af ca. \$50,000, hvoraf en Del findes i Omaha. Det skal tilhøre hans Enke, saa længe hun lever, og derefter skænktes til Drow Theological seminary, Madison, N. J.

— Metobisterne i Grand Island Distrikt holder for Liden Tælmøder her i Fullerton, Neb. D. L. Tyndall leder Møderne, hvori store Skarer tage Del.

— En Farmer i Nærheden af Friend opdagede forleden en halv nøgen Kvinde, der gif forbi hans Hus og ind i hans Majsmark. Da han prøvede paa at opspore hende, flygte hun som fuldstændig vild, men blev endelig fanget ved et fenece. Det viste sig da at være en affindig Kvinde ved Naam Rosa Williams, der havde forladt sit Hjem i Wilford, og var kommet til St. Louis, Mo. Hun spiste raa Majs ude paa Marken.

— Mystisk Forsvinden. Dr. J. H. Hubbard, Raponee, 5 Mil Vest for Bloomington, er forsvunden under mystiske Omstændigheder. Forleden Aften ved Sengetid sagde han til sin Hustru, at han skulde hen med et Brev, for han gif til Sengs. Efter at have været borte nogle saa Minutter, kom han igen og sagde, at han havde

faaet Bud om straks at komme ud paa Landet til en syg. Han kyskede sin Hustru og sit eneste Barn, som han holdt meget af, og siden har ingen fundet Spor af hverken ham eller hans Bogen, skønt Telegrammer og Efterspørgsler ere sendt i alle Retninger.

Fra Hastings medles om et mysteriøst Dødsfald paa et dervedende Hotel. Afvøde var Miss French, en Lærevinde fra Chicago, der havde skult sig under et paataget Naam. Dødsarsagen var Gift, blandet i Medicin. Hun menes dog ikke at have dræbt sig selv, men skal være bleven dræbt af en Insurance Agent fra Omaha, med hvem han har været set i Selstab. Korbrøderen har underdraget sig og efterlodes nu af Politiet.

Chicago Record bringer en skarp Kritik over Forholdene i Springfield for Ulyst. Den meddeler, at Folkets repræsentative Styrelse der egentlig kun findes af Naam, men i Virkeligheden er et Nil, idet Kapitalisterne staa ved Roret. Statsstiftet er bemandet med Korporationer, og detsom en eller anden vil tale Folkets Sag, bliver han udblet og ladet ude af Betragtning. Stylden skal ikke bygge hos noget bestemt politisk Parti, da det har vist sig, at baade republikanske og demokratiske Ledere er under Kapitalisternes Paavirkning. Derfor vil Folket virkelig vide, hvad der gif for sig i dets Kapitel under Naam af Folketsjeneste, saa vilde det rejse sig i Harme. Der henvises endog til Korporationerne ved Spørgsmaalet om, hvem der lauer Statens Lov. Støtpenge siges at finde Anvendelse i stort Maalestok. Dette er haarde Anklager mod Statens kaarne Repræsentanter, men desværre er noget saadant jo ikke saa usædvanligt i Landet.

saet Bud om straks at komme ud paa Landet til en syg. Han kyskede sin Hustru og sit eneste Barn, som han holdt meget af, og siden har ingen fundet Spor af hverken ham eller hans Bogen, skønt Telegrammer og Efterspørgsler ere sendt i alle Retninger.

Fra Hastings medles om et mysteriøst Dødsfald paa et dervedende Hotel. Afvøde var Miss French, en Lærevinde fra Chicago, der havde skult sig under et paataget Naam. Dødsarsagen var Gift, blandet i Medicin. Hun menes dog ikke at have dræbt sig selv, men skal være bleven dræbt af en Insurance Agent fra Omaha, med hvem han har været set i Selstab. Korbrøderen har underdraget sig og efterlodes nu af Politiet.

Minnesota.

Forleden eksploderede en Gasolinelocomo i Sem Restaurationens Køkken, 422 Hennepin Ave. Minneapolis. Koftepigen, Christine Lund, begik den Uforfælgelighed at fylde Gasoline i Bøgholderen, mens Dønen brandte, og da Vædken antændtes, var hun i et Øjeblik indhyldet i Flammer. Hjælpsomme Hænder søgte Tapper om hende og fik hende dragt ud paa Gaden, men hun var frygtelig forbrændt, og paa Byhospitalet, hvorhen Patrolovgneen bragte hende, tvivler man om hendes Liv. Det indre af Restaurationen blev fuldstændig ødelagt ved Brænden, hvormed de øverste Etager, hvor der er Logibus, ikke led megen Glæde.

Miss Lund er senere afgaaet ved Døden. Atter og atter hører man om Ulykker som en Følge af Uforfælgelighed ved Brugen af Gasoline; men man bliver lige uforsigtig. En Gasolinelocomo er som en ladt Bøsse — farlig, naar den behandles uforsigtigt.

Michigan.
Kjedelen i Chapman & Vargent's Fabrik, Copemish, 30 Mil Nord for Manistee, eksploderede i Fæddags. Tre Arbejdere dræbtes, og fire saaredees farligt. Bygningen blev fuldstændig ødelagt.

Missouri.
Regerpræsistklub. Regerpræsisten William Johnson, Maryville, Mo, blev i Torsdags stude af Politibetjent Wallace, fordi han nægtede at følge denne til Fængslet.

Johnson havde gjort sig skyldig i ufsømmelig Opførsel overfor en Kvinde og var dømt til 9 Måneders Arrest; men da han paa Vejen til Fængslet hørte Tale om Lynching, blev han forskædet, greb efter sin Pistol og sagde, at han hellere vilde dø straks end være udsat for at blive lynchet. Betjenten greb da sin Revolver og frebde sjælløst sig paa ham; men han fortsatte dog at flygte, forfulgt af to Betjente, paa hvem han en Gang vendte sig og fald. Han kom dog ikke ret langt, før han faldt død til Jorden. Wallace er ikke tiltalt, og Regrene ere meget forbitrede.

De tusinde Ting.
Admiral Sampson vil trække sig tilbage fra sin Stilling som Kommandør for den nordlige Atlanterhavsskaade, saa snart Fæstlighederne ved Deweys Modtagelse er endte. Han vil saa rimeligvis saa en lettere Plads et Sted ved Kystens kysten, da han nu i mange Aar har faaet paa aaben Ss.

Hvem der skal blive hans Efterfølger er endnu et aabent Spørgsmaal. Tre Naam nævnes i denne Forbindelse, nemlig Viceadmiralene Kemev, Farquhar og Schley.

Columbus' eneste Efterkommer i lige Linie her i Landet, Mrs. Mary Harriet Robinson, er død i Sandusky, Ohio, 80 Aar gammel. Hendes Figenavn var Colomba.

Den russiske Regering har bestilt amerikansk Tommer og Tælasi til Bygningsarbejder i den nye By Dalny paa Ruslands Kyst mod Nordishavet.

Dewey i Gibraltar. U. S. Krydser Olympia løb den 4. Sept. om Formiddagen ind i Gibraltar Bugt. Olympia vedslede Salut med Garnisonen paa Land og med det britiske Krigsskib Devastation. Under Saluten blev forøvrigt en britisk Artillerist haardt saaret, da et Kanon sprang. Om Eftermiddagen oflagde Dewey Bisit hos Guvernøren Sir Robert Kidulph og blev ved den Lejlighed modtaget med fuld militær Hædersbetjening. Da Dewey ikke befandt sig helt vel, vil han bo paa Landjorden. Den 11. Sept. skal Afreisen foregaa — saa gælder det New York.

Selvstændigt er Deweys Ankomst til Gibraltar ikke gaaet upaaagtet hen i Spanien. Men de ledende Artiller herom i spanske Blade bære inter Brag af uventlige Følleser mod denne Mand, som mere end nogen anden har bidraget til Spaniens Næderlag.

„Morgan City“ grundstødt. Krigsdepartementet har fra General Otis modtaget Telegram til Mandags om, at Transportkibet „Morgan City“, der den 11. Aug. afgik fra San Francisco til Manila med 700 Rekrutter, er løbet paa Grund ved Japans Kyst. Alle de ombordværende bleve reddede, og Otis har sendt et Dampskib op for at hente dem til Manila.

„Hookers“ Forlis. Samme Dag meddelte, at Otis har indsat en Underjogelsesdomstol, for at faa klargjort, hvor Ansvaret for „Hookers“ Forlis paa Revet ved den philippiniske D, Corregidor, rettelig ligger. „Hooker“ er opgivet som totalt Brag.

Alabama's Prøvefart. Som bekendt ga Kongressen i Juni 1896 Bemyndigelse til Bygning af et nyt Krigsskib, „Alabama“ — foruden to lignende, „Wisconsin“ og „Illinois“. „Alabama“, der er bygget af Cramps i Philadelphia, har nu foretaget Prøvefart, og den forløb meget heldig. Skibet ligner „Jowa“ en Del, men er længet og afbilligt smalle. Det regnes for vor Flaades stærkeste Stib.

Langden er i Bandlinien 368 Fod; det lafter 11,525 Tons; det drives af 3 Cylindermaskiner — Hæstkræften anslaaes til 10,000. Kulkummene kan tage fra 800 til 1200 Tons; Armeringen bestaar af 4 Baglabe-Riffelkanoner, 10 paa hvert af de to elliptiske Taarne; 14 hurtigtlydende Riffelkanoner; et Batteri paa 16 6-Pundbinder og 4 1-Pundbinders Kanoner; 1 Gatlingkanon og 1 Rætkanon. Det har 4 Torpedo-Tuber. De elliptiske Taarne anvendes her for første Gang — og regnes for en betydelig Forbed. Pantseret er særlig stærkt, nemlig af Riffel-Staal.

Druknet ved Vadning. En Mand, tre Piger og en Dreng druknede i Fæddags ved Vadning. Ulykken stede i Blad Rod nær Bridgeport, Conn.

Majsavlens. I følge den maanedlige Rapport fra 310 Steder i Nebraska siger 75, at Udsigten for Majsavlens i Aar er glimrende, 95 at den er god, 77 kalder den nogenlunde, og 33 siger, at den er daalrig. 185 anslaaer Gennemsnitsgrøden til mindre end 40 bushels pr. Acre, 103 til mere.

Fra Iowa siger 35, at Udsigten er glimrende, 41 at den er god, 12 at den er nogenlunde, og kun to at den er daalrig.

I Sammenligning med Aalen i Fjor siger 59, at den er bedre, 33 at den er omtrent ligesom i Fjor, og 11 mener, at den er daalrigere.

Den gule Fieber har vist sig i New Orleans og enkelte andre Steder i Sydstatene, deriblandt ogsaa i Key West, og der er taget alvorlige Forholdsregler mod dens videre Udbredelse.

Statskassens Indtægter oversteg i August Maaned Udgifterne med \$4,500,000, hvilket maa kaldes godt i Krigstider.

Assisterende Krigsminister McKeljohn er i disse Dage paa Rejse fra Washington til sit Hjem i Fullerton, Nebr., hvor han ventes paa Torsdag for at deltage i Fæstlighederne ved Modtagelsen af Kompagni B. af 1. Nebr. Reg.

Da der er Rygter ude om, at Præsident McKinley paa Grund af sin Hustru's Helbredstilstand skal have opgivet sin Rejse til Vesten, haaber man at McKeljohn nu vil repræsentere ham ved adskillige Nationalfester her ude i Nebraska.

Marets varmeste Dag. Torsdag d. 5. ds. var ifølge Telegrammer fra mange forskellige Steder i N. M., Ja., Nebr. m. A. Stater, den varmeste Dag i Aar. Fra Chicago meddeles endog, at det var den varmeste Dag, siden Vejrbureauet blev oprettet 1871. Termometret har de fleste Steder været over 100 i Skyggen. Der medles dog ikke om ret mange Tilfælde af Solstrik.

Sidste Nytt.

Dreyfus-Sagens Slutningsakt.

Fagmænd forhøres. — Udenlandskt Bidner tilkaldes.

Af Ugens Begivenheder i Rennes maa nævnes, at forrige Onsdag blev 4 Fagmænd i Haandskrifter forhørte om deres Mening angaaende Vordereauet. Blandt dem var Direktøren for Regeringens gamle Dokumentafsamlng, Paul Meyer, en verdensberømt Skriftkender. Han saavel som de tre andre Fagmænd erklærede, at ikke Dreyfus, men Esterhazy havde skrevet Vordereauet. General Mercier, der synes at være en Smule i sin Modstand mod Rettens Gang, erklærede ved denne Lejlighed, at Esterhazy fra 1894 har forandret sin Haandskrift. Det viste sig senere, at Mercier med den Bemærkning nærmest havde tænkt at forringere de Skriftlydbiges Vidnesbyrd, men elyhvert sunttænkende Menneffe kan jo nok se, at i saa Fald gjorde Esterhazy en Dumhed; thi man forandrer næppe sin Haandskrift fra en bestemt Dato af, uden en bestemt Hensigt — in casu at saa valdt Etglden for Forraderiet over paa Dreyfus.

Alle de Skriftlydbige erklærede, at de vare blevne overbeviste om, at Esterhazy havde skrevet det, saasnart de fik det originale Dokument til Underfølgelse.

George Picot, ansat under Meyer, vidnede, at han sidste Maj havde en Samtale med en udenlandsk Attache. Picot fik nævnt dennes Naam, nemlig Oberst Schneider, forinden Retssformanden, Jouaust, kunde standse ham. Schneider havde meddelt, at i det oprindelige Vordereau var der kun tre Dokumenter, de andre vare færdigt til bagester. Esterhazy havde forbindelse med den tyske Gesandt v. Schwarzkoppen, men denne havde givet Esterhazy Afkled, forbi han aldrig skaffede vigtige Dokumenter til Veje.

En af de Vidnesfjælper, Generalerne havde ventet sig mest af, var Lebrun-Renault. Denne har jo erklæret, at Dreyfus paa Degradationsdagen tilstod sin Brode for ham. Men at! da Lebrun-Renault nu skal frem med Sandheden, fastholdt han vel sin Røvehistorie, men maatte for at klare sig hele Tiden henvisse til en død Mand, Kaptejn d'Attel som Vidne.

Det er som Lebrun-Renaults bryder: Altid den døde Henry, den døde Sandher, den ikke-mødte Esterhazy,

den ikke-mødte Paty de Clam — den døde d'Attel, — altid disse døde.

Men Lebrun-Renaults Vidnesbyrd blev ikke kaldende; thi Dreyfus raabte efter Degradationen høylidt: Jeg er uskyldig — og Lebrun-R. kunde slet ikke klare, hvorfor han ikke som befalel af Mercier havde fortalt Præsidenten om Tilstaaelsen — endskønt han blev sendt ned til Præsidenten.

Den gamle Major Forzietti, der var Guvernør for Militæranglet, hvor Dreyfus holdtes fangen, erklærede, at Dreyfus altid gjorde Indtred af: en uskyldig Mand — og hvilken Fortvilselse, Dreyfus havde vist paa Degradationsdagen. Forzietti havde aldrig hørt nogen Tilstaaelse, endskønt han efter de Clams Ordre maatte overlatte Fangen midt i Sønnen — for at lomme Tilstaaelse fra ham. De fleste Vidnesfjælper have ellers drejet sig om, hvorvidt Dreyfus alene, eller Officerer udenfor Staben ogsaa, kunde stifte sig Uplysning om de paagældende ublevede Dokumenter.

Generalstabsofficererne mene selvfølgelig, at kun en Stabsofficer kunde skaffe dem, men der blev fort mange Vidnesbyrd, og saa fra Officerer — at det var endog muligt for civile Personer at faa fat i nogle af de omhandlede Dokumenter. Da en Artilleristjænant Brugere afgav det Vidnesbyrd, at udenforstaaende let kunde faa Oplysning om Kanonerne, blev General Roget vred og vilde konfrontere med Brugere. Roget paafod saa, at B. havde til banevende Krigsminister Cavagnac ferlangt sin Afkled, fordi „det var en Stam at tjene i den franske Hær“ — B. protesterede mod Rogets Betjelling, og det besluttedes, at Brevet skulde fremlægges i Retten, hvad der helt betrukkede Roget. General Seberr erklærede endog, at en Artilleriofficer som Dreyfus, kunde ikke have røbet saadant Uvidenhed i Artillerifaget, som Vordereauet røbede. Han udtrykte sin Glæde over, at han kunde bringe sine Sten til Reparation af den Bygning, som Retten var i Færd med at oprejste.

Der blev andre Vidnesbyrd at navne, men vi maa nøjes med at meddele, at i Mandags dogif Anklagen den frygtelige Dumhed at indføre et udenlandsk Vidne, en vis Gernusch, der siges at tilhøre det jersbiske Kongehus. Denne Gernusch, hvis Fortid ignedes temmelig tvivlsom, havde givet Retssprædikanter et Brev, der blev oplæs, og hvori han erklærer at være bleven aadæret med Dreyfus som en af de fremmede Magters Agenter, han som Serber kunde saa Ubelegeligheder fra. — Det hele Vidnesbyrd er afgivet uden Eidsafstæle. — Historien er meget mystisk og bliver nu undersøgt i hemmeligt Mode, men dens Følge er klar nok; thi Lebori erklærede straks, at nu vilde Forbrøderne ogsaa indføre fremmede Magters Vidnesbyrd — og i Overensstemmelse dermed har han ifølge Telegrammer af 5. Sept. anmodet henholdsvis Kæjser Wilhelm og Kong Humbert om, at deres respektive i Sagen involverede Gesandter, nemlig Schwarzkopp og Panizzaardi, maa faa Lov at aflægge Vidnesbyrd for Retten i Rennes.

Begivenheden diskuteres over alt og ingen er i Tvivl om, at blive disse Vidnesbyrd afgivne „for Retfærdighedens og Humanitetens Skyld“ — da er Dreyfus' Fritendelse sikret.

Endelig skal nævnes, at der har været optaget Sengeførber over du Paty de Clam — og at dennes Meddelelser skal være ret opsigtsvækkende — men de blive hemmeligt fremlagte. Krigsminister Gallifet har telegrafisk beordret Jouaust at udgaa alt Hemmelighedsrammeri, kun udenlandsk Gesandters Naam maa ikke indbrages i de offentlige Forsør — ellers alt offentlig, thi Regeringen vil have den nøgne og fulde Sandhed frem.

Forsørerne ventes sluttet paa Fæddag — og maatte vil Dønnen saa falde paa Mandag. Vi antager dog, det vil være noget længere.